

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.074/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.891/2022/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500 (tizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2019. július 1. napjától – járőrparancsnoki beosztása alól mentesítve – megbízással, 2020. május 1. napjától kinevezéssel az alperes hivatásos állományú tagjaként a szolgálati helyen teljesített szolgálatot körzeti megbízotti beosztásban, 2021. augusztus 1-jétől fizetés nélkül szabadságot vett ki. Működési körzete község településre, míg az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) e településen kívül további 4 településre terjedt ki. A felperes a 2019. július 1. napjától 2021. július 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, kísérorri beosztás feladatait, továbbá rendezvénybiztosításokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasza elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes módosított keresetében a perbeli időszakra 724.700 forint megbízási díj, és annak 2020. augusztus 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) b) és c) pontjaira alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 724.700 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, a 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (2)-(3), (5)-(6) bekezdéseiben, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 18., 21., 22., 24., 25. pontjaiban, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4. pontjában, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr) 35. § (1), (3)-(6) bekezdéseiben, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (1)-(2), (4) bekezdéseiben foglaltakra alapította. Ítéletének indokolásában kitért arra, hogy a KMB Szabályzat kogens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyhez a munkáltatónak igazodnia kell a munkaköri leírás elkészítésekor. A Kúria irányadó határozataira hivatkozással rögzítette, hogy a Hszt. 71. § (1)

bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően akkor illetheti meg a felperest megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához kapcsolódó feladatkört lát el többletfeladatként. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelhető és külön ellentételezésre, megbízási díjra jogosít. Megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban az alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően rendszeresen – nem eseti jelleggel – látott el járőri feladatokat a saját, illetve a KMB csoport működési körzetén kívül, számos esetben nem járőrrel közösen; ami a beosztásától eltérő többletfeladat ellátásnak minősült. Az alperes megszegte a KMB szabályzat 25. pontját, amikor a felperest fogda- és kísérori feladatok ellátására vette igénybe. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint – alperesi vitatás hiányában – alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, a felperesi igényt jogalapjában vitatta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen rögzítette, azonban téves jogértelmezésre jutott, amikor a felperes megbízási díjra való jogosultságát megállapította, megsértve ezzel a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését, a Hszt. 71. § (1), (5) bekezdéseit, valamint a 31/2015 BMr 35. § (4), (6)-(7) bekezdéseit. Az elsőfokú bíróság a körzeti megbízotti feladatoktól történő eseti jellegű elvonás, a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend kapcsán helytelen következtetésre jutott, mivel a megbízási díj a ténylegesen jelentkező többletmunkával történő helyettesítés esetén jár. A felperes a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat túlnyomórészt a körzeti megbízotti munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre. A koronavírus- járvány elleni védekezéssel összefüggő többletfeladatokhoz a szolgálatsszervezésnek átcsoportosítással is igazodnia kellett. Elrendelt fokozott ellenőrzés és kihirdetett veszélyhelyzet esetén a KMB Szabályzat 21. pont b) és c) alpontjai alapján került sor elvonásra, amelyért megbízási díj nem állapítható meg. A felperes felelőssége nem volt magasabb szintű, mint az alap munkaköri feladatai, és ez nem eredményezett többletterhet. Utalt arra, hogy a járőr, járőrvezető és járőrparancsnoki munkaköri leírások túlnyomó részben azonosak a körzeti megbízotti munkaköri leírásban foglaltakkal.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. Hangsúlyozta, hogy a felperest nem mentesítették körzeti megbízotti beosztása ellátása alól, el kellett látni saját körzeti megbízotti feladatait és a járőr feladatokat is. A körzeti megbízotti és a járőr feladatok elválnak egymástól; a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, az alperes álláspontjával ellentétben a körzeti megbízotti beosztás feladatai nem foglalják magukba a járőri beosztás valamennyi feladatát. Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban egy területre fokozott ellenőrzés van kihirdetve, nem lehet indoka annak, hogy a körzeti megbízottat

egyébként a fokozott ellenőrzéssel össze nem függő feladatra igénybe vegyék. Egyebekben pedig a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A különleges jogrendre hivatkozást hasonló okokból – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – vitatta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[9] Az alperes fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésként megjelölte a Kp. – megelőző eljárás idején fennálló, de abban nem értékelt tényre, körülményre való hivatkozás tilalmával kapcsolatos rendelkezést tartalmazó – 78. § (4) bekezdésének és az elsőfokú ítélet jogi indokolásának szempontjait szabályozó Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelmét, azonban azzal összefüggő jogi álláspontját nem fejtette ki, a fellebbezés megalapozása körében indokolást nem adott elő, eltérő kúriai határozatra nem hivatkozott, így ezen kifogását a másodfokú bíróság a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel vizsgálni nem tudta.

[10] Ezen hivatkozásán túlmenően az alperes – a megsértettként megjelölt jogszabályi rendelkezésekből kitűnően – jogalapjában vitatta az elsőfokú ítéletet. A jogalap körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének, valamint a 31/2015. BMr 35. § (4), (6)-(7) bekezdéseinek elsőfokú bíróság általi megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[11] A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzeten kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb szolgálati feladatokat hangsúlyozta.

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[13] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[14] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az egyes beosztásokhoz tartozó feladatok normatív szabályozásának, valamint a közvetlen vezető munkaköri leírásban rögzített feladatokon túli, eseti jellegű feladatok elvégzésére való utasítási jogának a munkaköri leírásban való rögzítésére figyelemmel a járőri, valamint az egyéb feladatok végrehajtásával a felperes nem a beosztásától eltérő tevékenységet látott el, ami nem minősül többletfeladatnak. Ahogyan azt az elsőfokú bíróság ítéletében a töretlen kúriai gyakorlatra (pl. Kfv.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4, Kf.VII.45.184/2021/4.) hivatkozással helyesen hangsúlyozta, a megbízási díjra jogosultság tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e. Mivel ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, annak a követelés jogalapja körében történő vizsgálatát az elsőfokú bíróság – az alperesi állásponttal szemben – helyesen mellőzte. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapol meg; a többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség vizsgálata a megbízási díj összegének meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát, amelyre azonban az alperes nem hivatkozott.

[15] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson

belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[16] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb normák (KMB Szabályzat és Járőr Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőrfeladatokat a saját körzeti megbízotti és a KMB csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 21. pont b)-c) pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[17] Alapítvánnyal érvelt az alperes azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[18] Az ítéltábla egyetértett a felperes azon érvelésével, miszerint önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan fokozott ellenőrzés van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként a fokozott ellenőrzéssel össze nem függő feladatra igénybe vegyék. Alapítvánnyal az alperes fokozott ellenőrzésekre történt hivatkozása azért is, mert a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest azonban a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítvánnyal – a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[19] Az előfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták; az alperes a jogalap körében tévesen állította a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének sérelmét. Alaptalanul hivatkozott továbbá a 31/2015. BMr 35. § (4), (6) és (7) bekezdéseinek megsértésére is, mivel az eredeti szolgálati beosztás mellett végzett és abba nem tartozó feladatok rendszeres ellátása a feladatkimutatás adatai szerint a harminc napot egyértelműen meghaladta, a 31/2015. BMr 35. § (7) bekezdése pedig kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása esetén bírt volna jelentőséggel.

[20] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. augusztus 29.

dr. Rác Krisztina s.k.	dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
------------------------	-------------------------	--

a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
-----------------	-------------	------